

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenskrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo ljudjno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preseha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13—	 Četr leta . . . gld. 330
Pol leta . . . , , 6-50	 Jeden mesec . . . 1-10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15—	 Četr leta . . . gld. 4-
Pol leta . . . , , 8-	 Jeden mesec . . . 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dolično naročilo.

Upravljanje „Slovenskega Naroda“.

Najnovejši čin krškega knezoškofa.

Ko je naučni minister predlagal dr. Josipa Kabna za knezoškofa v Celovci, čutil se je s tem razžaljenega ves slovenski narod. In po vsei pravici. Na Koroškem živi po zadnji ljudski števi, katera se je iz dovoljno znanih uzrokov izvršila za nas skrajno nepovoljno, več kakor 110.000 Slovencev, ki so vsi katoliškega veroizpovedanja. Ni je torej naravnejše pa tudi ne opravičenejše terjatve ko ta, da mora višji duhovni pastir umeti verno svojo čedo, da mora v stanu biti občevati z njo. V tem, ko se mej divjaki v Afriki in Ameriki imenujejo škofje, ki so zmožni njihove govorice, namestil se je mej Slovenci na Koroškem škof, ki slovenščine prav nič ne уме.

Državni poslanec dr. Gregorec, dobro čuteč razžaljivost tacega postopanja naučnega ministra proti slovenskemu narodu, namenil se je bil interpelatiga, ker je predlagal takega škofa. Toda — še danes nas je sram zapisati to — samo dva slovenska poslanca podpisala sta interpelacijo in še le bratje Hrvatje in Čehi so vrlemu dr. Gregorecu omogočili, da jo je v zbornici sploh staviti zamogel.

LISTEK.

Kje in kakô sem jaz preživel letošnjo jesen.

(Vremenoslovna jeremijada v treh spevih.)

III.

Ker sem Vam že bil ovadil: kod in kakó sem iskal letošnje spomladi, in pa: kje sem čakal letošnjega poletja, povem Vam še tudi: kje in kakó sem jaz preživel letošnjo jesen.

V zmislu pridevnika podnaslovu teh mojih sestavkov moram iz nova pojeremijaditi nekoliko najprej o — vremenu. Ugovarjam pa takoj, če bi se mi kdo hotel rogati z izrekom Prešernovim:

„Kdor govoriti kaj ne vé,
Ta vreme hval' al' toži.“

kuji, da bi ne vedel kaj ali o čem govoriti jaz, ki sem vsak dan v drugem kraji, mej drugimi ljudmi, takoreč na cesti domá, tega pač menda ne verjam že živ krst. Prešeren je bil pesnik in pesnik, ki plove na kriatem svojem Pegazu po zraku skozi vse svetove, skozi vice, pekel in nebesa, pesnik seveda se ne zmeni mnogo za vreme, naj si bode

Ni je preteklo mnogo časa od takrat; a dogodki poučili so nas, kako umestna je bila indignacija dr. Gregorčeva in kako silno so se pregrestili proti pravicam in koristim naroda slovenskega oni njegovi poslanci, ki se zaradi osebnih ozirov niso pridružili interpelaciji. Vsaj je to bil jedini pot protestovati proti takemu imenovanju, ob jednem pa krškega knezoškofa posredno opominjati, da mu je kot škofu dijecéze, v kateri živi veliko število Slovencev, nastala dolžnost naučiti se njihovega jezika.

Toda slovenski poslanci pokazali so se krotki in čuditi se ni, ako ima krški škof za jednako krotak in indolenten ves slovenski narod. Zato pa tudi ravnanje svoje ureja v tem zmislu. Ne da bi bil skušil priučiti se slovenskega jezika, misli, da popolnoma zadošča apostolskim svojim dolžnostim, ako o kanoničnih obiskih po slovenskih farah slovenskemu ljudstvu propoveduje v nemškem jeziku. Nečemo razpravljati, kako mora to uplivati na priprosti slovenski narod; to pa lahko rečemo, da po božnosti ne povzdiguje in ljubezni do škofa ne množi tako, le mej nami Slovenci mogoče početje.

Še bi o tej priliki lahko navedli mnogo slučajev, iz katerih bi bilo jasno vidno, da je krškemu knezoškofu tudi narodno gibanje mej Slovenci prisutno; — a predalječ bi nas to vedlo. Zato se ograničimo samo na osvetljenje poslednjega v prvi vrsti — ako ne jedino — proti Slovencem naperjenega najnovejšega čina dr. Kahnovega.

„Slovenec“ prinesel je namreč v štv. 291. krotko notičico, da je mesto mnogočaslužnega kanonika Lambertu Einspielerju imenovan za knezoškofjskega kancelarja kanonik Karol Elsler. S tem imenovanjem sicer dr. Kahn ni iznenadil gospode, katera v rumeni palači ob Kolodvorski cesti v Celovci kuje žalostno usodo bratom našim na Koroškem, iznenadil je pa gotovo — da že ne govorimo o slovenskem narodu — vso duhovščino svoje dijecéze, katera divšega kancelarja zaradi njegove ljubeznivosti in nepristranosti, kakor tudi zaradi temeljitega znanja njegovega visoko ceni in spoštuje.

Lambert Einspieler, kateri mora sedaj najuplivnejše in z izdatnimi dohodki združeno mesto v Škofijski pisarni odstopiti po letih in po kanoni-

škem dostojanstvu dokaj mlajšemu Elslerju, pridobil si je za krško dijecézo toliko zaslug, ko nobeden drugi izmej sedaj živečih duhovnikov te dijecéze. V Škofijski pisarni bil je delaven nad petnajst let, kajti služil je že škofu Wieryju za dvorskoga kapelana. Škof Funder, ki je bil sicer tudi Nemec, vendar pa prost vsake mržnje do Slovencev in ki je vedel centi pošteno srce, obsežno znanje in bistrum Einspielerjev, imenoval ga je za kancelarja. V tej svoji lastnosti deloval je ves čas v Škofijski pisarni po najboljši svoji vesti vse in za vse. Po smrti škofa Fundra oskrboval je Lambert Einspieler, dokler ni bil imenovan sedanji škof, mesto kapiteljskega vikaria in javno mnenje govorilo je o njem kot o bodočem škofu. To mesto bi bil gotovo tudi zaslužil, kajti vrednejšega od njega ni imela dijecéza in nikdo ni poznal vseh njenih razmer tako natrančno, ko on. Ako smo prav poučeni, mislimo se je tudi v prvi vrsti nanj in pripoveduje se, da je naučni minister nekemu slovenskemu državnemu poslancu, govoreč o njem kot kandidatu za Škofijsko stolico, dejal: „Nur einen Fehler hat er: dass er Einspieler heisst“.

Ta zaslužni mož moral se je torej umakniti. In kdo mu je naslednik? Ali se morejo njegove zasluge le od dalječ primerjati zasiugam Einspielerjevin? Žal! da moramo odgovoriti z edočnim: ne. Karol Elsler bil je čisto neznačna osoba, dokler ni pred kratkim postal kanonik. Njemu so razmere vse vladikovine prav malo ali celo nič znane; imel bode torej posla in truda dovelj, ako se bode hotel o njih poučiti vsestransko in ako ga je volja izvrševali urad svoj nepristransko ter popolnoma neodvisno od raznih zunaj Škofijske palača nahajajočih se šepetalcev.

To pa je ravno o čemer dvomimo, kajti znano nam je, da je kanonik Elsler Nemec in uzrokov imamo več ko jeden sumiti, da je ravno zaradi tega moral se mu po prizadevanji izvestnih krogov umakniti Slovenec Einspieler.

Delovanje slovenske duhovščine bilo je že dolgo tra v peti oni stranki, katera se prizadeva raznaroditi brate naše na Koroškem in katera — kakor se je naglašalo in dokazovalo v lanskem zasedanju kranjskega deželnega zbora — nahaja celo

lepo ali grdo. Toda profanačna popotniku, kateri mora hoditi ponižno po prstani zemlji, poštevati je pač vsekakor z vremenom, predno vzame pot pod noge. Sicer pa si pristen popotnik ne izbira vremena, temveč bodisi jasno ali oblačno, mirno ali viharne, gorko ali mrzlo — poklicani popotnik vrže torbo čez ramo in hajdi v svet — s trebuhom za kruhom.

Navžil sem se torej pač vsakovrstnega vremena, zlasti letošnje leto, ko sem, rekbel bi, delal zrelostni izpit iz desetletnega svojega potovanja križem domovine. In o tem Vam zapojem v tem poslednjem svojem spevu:

V najhujši zimi, takoj po novem letu, gaziš sem po meglem močvirji Ljubljanskem na seženj debeli sneg proti jugu. Ondu na goličavah kraških sem se boril z besnečo burjo malone vzdržema tja doli do Velikenoči. Za njo je nastopil obligatni spomladni dež, kateri me je namakal, rablo in vstrajno, po Goriških vrtih malone mesec daj. In ko so se razvlekle naposled mokre zavesne oblačne, pritisnila je tam doli v kršni Istri nenavadna vročina, da sem se ji moral umakniti v zavetno naše meglišče. Tu me je zopet dušila povodnja vlažnosti. Ko pa stopim preko mejnih Karavank na ono stran

gorostasne Pece, srečam brate „Arošče“, ki so v dolgi procesiji šli prosit dežja . . .

Ob nestanovitnem vremenu, mej solnem in deževjem, dospel sem potem tja doli na ravno Mursko polje, kjer me je neki dan pograbil toli viharen veter, da sem mislil, da me ponese v nebesu, kakor svoje dni proroka Elijo . . .

Začetkom septembra meseca krenil sem iz nova v tužni Gorotan, kjer sem preživel najprej tri prekrasne dneve prerane jeseni letošnje. Še isti dan istega meseca pa me je zopet prala občepotopna ploča v Žihpoljeb, da sem ves premočen priplaval v območje „lantvRNA“ Celovškega . . .

S preplavljenih travnikov ob Gospej Sveti romati sem okrog Dobraca gori na sv. Višarje ter od ondot preko razoranega Predéla v preslikovito Soško dolino. Tamkaj sem si ob mitem jesenskem solnci posušil preprani svoj ogtač, sedeč pod Škratovo Skalo Kobaridsko, liki prorok Jona pred Niničami pod bučinim perjem. Vendar preoblini dež, katerega jaz vsekdar prinesem vrlim Kobaridecem, vsplavil me je naposled doli na Goriško ravan.

Ondu sem zopet užil preblažene dneve mile južne jeseni! Izprehajajo se pod — cvetočimi konstanji v meseci oktobru, pozabil sem na vse odur-

prav izdatno podporo v gotovih krogih. Ti ljudje misijo si, da bodo ponehalo vse narodno gibanje med koroškimi Slovenci, ako se duhovština prisili, da se ga udeleževala ne bode. Zategadelj so prihajale proti mnogim uzornim slovenskim duhovnikom knezoškojski pisarni pritožbe, da so hujščaki in zahtevalo se je mnogočrato celo od take strani, od katere bi se kaj tacega bilo moglo najmanje na dejati, naj se kazenskim potom prestavlajo. Škoft Kahn, ki ni naklonjen narodnemu gibanju Slovencev, bil bi morebiti marsikda rad ustrezal takim zahtevam, a mnogoletnega, izkušenega kancelarja vendar ni mogel tako prezirati, da bi ga ne bil uprašal za mnenje njegovo.

Lambert Einspieler, dobro vedoč iz kacih nabitov izvirajo take pritožbe in poznavajoč duhovščino slovensko kot vestno vršiteljico pastirskih svojih dolžnosti, vedel je vselej paralizovati ščuvanje njenih protivnikov, jemljoč v zaščito dočasnike. Isto tako je znal vselej odbiti zahtevo deželnega Šolskega sveta, naj bi se na ljudskih šolah mej Slovenci poučevali krščanski nauk tudi v nemškem jeziku, dokazuječ, kako bi to imelo za nasledek le, da bi se deca verskih resnic slabše naučila.

To bodo sedaj seveda drugače. Slovenska duhovština ne bodo imela več zagovornika v škojski pisarni in nemškutarji koroški bodo imeli popolno oblast nad njo. Doživeli bodo torej, da se bodo slovenskim duhovnikom zabranjevala vsaka udeležba pri agitacijah na korist narodu slovenskemu in da se bodo neposlušniki tirali od župe do župe po vladikovini. Doživeli bodo bržkone prav v kratkem, da se bodo slovenski duhovniki pošiljali pastirjevati mej Nemce, nemški duhovniki pa mej Slovence. In drugi ne bodo več dolgo čakali, da se jim izpolni goreča želja po pouku krščanskega nauka na slovenskih ljudskih šolah tudi v nemškem jeziku.

To je pomen najnovejšega čina krškega knezoškofa. Morebiti je slučajno, a vsekakor je pomembno, da se je spremembu v kancelarstvu izvršila ravno sedaj, ko so bili koroški Nemci in nemškutarji po govoru ministra Gutscha vzpodobjeni k večjemu pritisku slovenskega življa. Pomoč jim prihaja sedaj tudi iz škojske pisarne. Ubogi koroški Slovenec! Ali vse to te naj ne spravlja v obupnost. Bog ne plačuje vsake sobote, ali plačilo njegovo je neskončno pravično!

„Slovenskega društva v Ljubljani“ prvi letni občni zbor

dne 27. decembra 1891. leta.

(Konec.)

Po tajnikovem poročilu dal je gosp. Gogala besedo g. dr. Štoru, društvenemu blagajniku.

„Z nekako bojaznijo,“ pravi g. blagajnik, „stopa pred slavnim občnim zborom, ker gmotno stanje društveno ni tako, kakor bi želel. Na drugi strani pa se mora poudarjati, da je društvo imelo koj prvo leto izredno velike stroške z ustanovljenjem društvenega glasila „Rodoljuba“ in pri volitvah za mestni odbor in za državni zbor, pri katerih je nastopilo s svojimi kandidati.“

Blagajnikovemu poročilu o dohodkih in izdatkih „Slovenskega društva“ in njegovega glasila „Rodoljub“ v Ljubljani v prvem letu obstanka povzamemo: Dohodkov bilo je skupaj 1162 gld. 98 kr.,

nosti vrtoglavega vremena, katere so me v potekajočem letu preganjale križem domovine ter sanjarilo večni spomladi na livadah hesperijskih — kar me sprejeti ledén in raz in ko se ozrem okolo sebe, glej! žarečo „zastavo“ prve burje nad sivim Čavnom...

Velemu listu jednako vrtila me je neusmiljena burja po vrtoviti oklici ter me zanesla preko Soče na vinorodna Brda tješnj na italijansko mejo... Ko pa so gorske Vile začele presti snežni pajčalon očaku Krnu okrog skalovitega temena, zapregel je priatelj Žepko svojega belca ter me zapeljal po trsovitem Posočju navzdol v starodavni Oglej, od koder sem vplul preko Tržiškega zaliva v kaméni Trst. Tamkaj sem se zibal na labno pluskajočih valovih južna lenobe, ležič kakor kak Turek s prekrivanimi nogami na mehkih naslonjačih kavarske sinagoge. Težak vzdih liki svinčena streha ležal je nad menoj in potil sem se, kakor bi bil zašel v kako rusko kopelj. Priatelji okrog mene pa so brusili po belih mizah tiste pikaste kamenčke, da se me je polotilo čavstvo, kakor da me je bil objel mrvoud...

(Konec prih.)

stroškov 701 gld. 48 kr., torej bi ostalo v blagajni gotovine 461 gld. 50 kr., iz katere pa je pokriti še račun „Narodne Tiskarne“ za raznovrstne tiskovine in poštnine ter za „Rodoljub“ ostanka v znesku 436 gld. 19 kr. in blagajniku od hranilnične naložene knjige 38 gld. 49 kr., skupaj torej 474 gld. 69 kr. Društvena imovina v hranilnični knjigi za 500 gld. (Volilo pokojnega domoljubnega gosp. Fr. Kotnika) in zaostalih doneskov znaša 700 gld. 35 kr., torej bi po plačanem gorenjem dolgu ostalo še vedno imovine 225 gld. 66 kr., ako se iztirjajo vse zaostali doneski, česar se je nadejati.

Društveno glasilo „Rodoljub“ tiskalo se je v 2400 izvodih, namreč za člane „Slovenskega društva“, za plačujoče naročnike in za naročnike „Slov. Naroda“.

Na zvršetku svojega poročila prosi gosp. blagajnik vse dosedanje člane, da nabirajo marljivo kakor doslej tudi nadalje nove člane društva, da bodo napredovalo in se krepilo vedno bolje.

G. predsednik Gogola naznani, da je občni zbor vzel na znanje poročilo blagajnikovo, katero se odobri. Ker se pa volilo g. Kotnika obdrži kot društvena glavnica, bodo se pokril primankljaj, ki bi nastal vsled tega v tekočem računu z oblubljenimi doneski nekaterih rodoljubov, ki so za tak slučaj zagotovili svojo pripomoč. Društveno gmotno stanje sme se gledati na velike ustanovne stroške društvenega glasila in na obilico volitev in za njih potrebnih tiskovin in poštnih stroškov imenovati povoljno, a brez dvoma se bodo še zboljšalo.

Za pregledovalca društvenih računov bila sta voljena — kakor smo že naznani — gospoda F. Krsnik in J. Vrhuneč, ki sta prevzela ta poseb.

Potem vršila se je volitev odbora, o katere izidu smo že poročali. Skrutinatorja bila sta gospoda notar Plantan in dr. Tekavčič. Predsednik gosp. Gogola in večina odbornikov bili so voljeni jednoglasno, ali z veliko večino glasov, samo za jednega odbornika treba je bilo ožje volitve, ker ni imel po pravilih predpisano nadpolovično število glasov. V ožji volitvi bil je voljen izmej obrtniških krogov g. Jernej Žitnik.

Ker se k točki „posamični predlogi“ ni oglašil nikdo, izrekel je g. prvosrednik notar Gogola svojo zahvalo vsem navzočim za udeležbo, ter zahvalivši se za skazano zaupanje, izjavil, da prevzame predsedništvo. Priporočal je vsem navzočim članom, da ostanejo tudi nadalje marljivi podporniki društvenih namer ter zaključil prvi redni občni zbor.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. decembra.

Novi minister

grof Kuenburg storil bodo slovesno obljubo v četrtek in potem takoj nastopil svoje mesto. Ker ne bodo imel drugega dela, nego posredovati mej levice in grofom Taaffeom, bodo lahko uspešno deloval, tem uspešnejše, ker so sedanjih ministri z nekaterimi neznatnimi izjemami vsi nemški liberalnega mišlenja, torej tako dovetni za intencije nemških liberalcev. Vladna glasila trdijo še vedno, da se grof Taaffe ne misli ločiti od Hohenwartovega klubu, ako bodo ta lepo „zmeren“ in pokoren, toda glasila nemške levice se branijo vsake take zvezne tako odločno, da je le še uprašanje, če gava bodo obveljala, ali Taaffeova ali Plenerjeva?

Mladočehi in Malorusi.

Maloruski poslanci niso s sedanjo vladno politiko kar nič zadovoljni, in uzrokov zato imajo toliko, kakor mi. Ker doslej vzlici vsemu naporu niso dosegli Malorusi ničesar, pogaja se sedaj maloruski poslanec Teliševski z mladočeškim klubom, da bi dogovoril pogoje za solidarno postopanje maloruskih in mladočeških poslancev. Posl. Teliševski sklical bodo tudi dne 30. decembra volilen shod v Turku, kjer bodo o rezultatu teh pogajanj poročali in utemeljili novi pravec narodne politike s tem, da se Malorusi nimajo od Taaffeve vlade ničesar na dejati in da so torej primorani stopiti v opozicijo.

Madjarska poštenost.

Madjarski trgovinski minister je tako dober patriot in skuša rojakom svojim tudi tedaj postreči, kadar se to ne da doseči s bonetnimi sredstvi. Ni še dolgo tega, kar je minister ustanovil madjarsko trgovinsko družbo, katera skuša dobiti v svoje roke vso balkansko trgovino. Vsled novih trgovinskih pogodb, katere je ogerska zbornica vsprejela s toliko naudušenostjo, nastala bi bila temu trgovinskemu društву nevarna konkurenca in zato je sklenil minister Baross s to družbo tajno pogodbo, glasom katere ima ta družba za svoje pošiljatve v balkanske dežele izredno znizan tarif, tako da je onemogočena vsaka konkurenca. Nemci pa so prišli

tej bonetni pogodbi na sled in so vzdignili grozen krik, ki bo morda prepodil g. Barossa raz ministerski fotelj.

Vnanje države.

Bolgarske razmere.

Bolgarskega sobranja zasedanje je končano in kakor svedoči prestolni govor Koburžana, je sedanja vlada z uspehi jako zadovoljna. Trdi se celo, da je letni proračun tako ugoden, da niti deficitu ne bodo. — Občno pozornost vzbudilo je to, da je vlada priprila soprogo Karavelova baje zato, ker je v imenu mnogih bolgarskih dam izročila diplomatičnim agentom tujih velesil poseben memorandum, v katerem se prosi intervencije za odpravo sedanje vlade. Sedna preiskava zaradi tega — kako znado sedanji oblastniki na Bolgarskem preiskavati, to več ves svet — je baje dognala, da je gospa Karavelov podpis dotičnih dam falsificirala in zato bodo radi prevare sodno obsojena.

Francoska zbornica.

V ponedeljek interpeloval je posl. Millevoje vlado zaradi iztiranja novinarja Chadourne-a iz Bojarske. Ribot je odgovoril, da je Bolgarska od Turčije odvisna država, katera mora spoštovati mejnarde kapitulacije in torej ne more nikogar iztrirati. Ker je vlada bolgarska postopala proti določbam kapitulacij, zahteval je francoski diplomatični zastopnik, da prekliče svoj ukaz. Ker bolgarska vlada ni marala dati zahtevanega zadoščenja, ukazala je francoska vlada, da ima nje zastopnik prekinoti vse uradne zveze z bolgarsko vlado. Francija bodo na vsak način dobila zadoščenja in v to svrho storila vse, kar bodo treba, prenagliši se ne bodo, oplašiti se pa tudi ne bodo dala.

Trgovinske pogodbe in Belgija.

V belgijski zbornici prišle so sedaj v razpravo nove trgovinske pogodbe, katere je ta država sklenila z Nemčijo, Avstrijo, Italijo in Švicero. Večina zbornice pa je odločno proti tem novim pogodbam in se nikakor ne da omehčati. Ministerstvo, vedoč, da bi moralno odstopiti, ako bi zbornica odklonila trgovinske pogodbe, namerjali je iz začetka razpustiti zbornico, a ker bi druge večine od sedanje nikakor ne mogla dobiti, opustila je to misel. Ako Belgija ne pristopi k trgovinski zvezi bodo to za Nemčijo bud udarec, Avstrije pa to ne zadene čisto nič.

Dopisi.

Iz Celja 29. decembra. [Izv. dop.] V nedeljo dopoludne odpeljal se je prvi vlak lokalne železnice Celje-Velenje v prekrasno Savinjsko in Šaleško dolino. — Nekoliko smerečja okoli života vitke lokomotive, na čelu dve rudeče beli zastavi z avstrijskim in štajerskim grbom, zadej pa dolga vrsta skoraj praznih vagonov — tako se je pomikal prvi ta — „Hofzug“. Bilo je očvidno, da so se visoki gospodje nekako „mej seboj“ hoteli zabavati kot prava velika gospoda! Mi navadni ljudje pa tega ne razumemo; nam je že nekako v kri prešla ideja, da so taki slavnostni tronotki namenjeni tudi občinstvu in da bi bila vsaj prilična udeležba tega občinstva na mestu, kakor se to godi drugje o takih prilikah. Videti je bilo, kako tuja je ljudstvu ta gospoda, ki proti nam ničesar ne zamore, z nami iti pa noč.

In vendar skuša delati proti nam, kjer le more! Slovencem ne more se očitati, da smo preveč vročekrvni, prenaglijeni v sodbi. Ali razsrditi moral se je vsakdo, ko je tudi pri tej priliki — pri čisto narodno-gospodarskem faktu — na prvi pogled opazil, kako se nas zatira in prezira v naši narodnosti, kako se nas nalašči in z gotovim namenom pred očmi žali v narodnem četu. — Merodajna gospoda določila je, da bodo tudi ta železnica Celje-Velenje tuj nemški faktor v naših slovenskih krajih. Opravičena jeza in bolest mora prijeti vsakega, aki vidi, da ni na celi prostorju Celja do Velenja — v okraju, ki šteje razen mesta Celja in trga Šoštanja — 98% Slovencev — prostora ne jednemu slovenskemu imenu, ne jednemu slovenskemu naznalu!!! — Nasprotno, — iz vsake postaje n. pr. Petrovče, Žalec, Št. Peter, Rečica itd. blišče se ti v oči iz treh strani jedino le nemški napis; čakalnice in drugi prostori zaznamovani so le v nemškem jeziku in po hodnikih najdeš pač na nekaterih postajah poleg nemških naznanih tudi italijanske, ali o slovenskih ni ne duha ne sluha!!

To je uprav škandalozno, barbarično postopanje proti našemu narodu, in pričakujamo, da bodo merodajni naši krogi vedeli varovati jasne naše pravice. — To postopanje je izzivanje našega ljudstva in našlo bodo glasen če tudi neprijeten odmev!!

Iz Rajhenburga 29. decembra. [Izv. dop.] (Čitalnica Rajhenburška) imela je dne 27. de-
svoj občni zbor cembra, katerega se je udeležilo
tudi nekaj udov iz Krškega in Sevnice. Podpred-
sednik župnik g. Walter pozdravil je navzoče in
dal besedo tajniku gosp. Valenku, ki je prečital
dobro sestavljeni poročilo, iz katerega je razvidna
uspešna društvena delavnost. Društvenega blagaj-
nika g. Unschuld a poročilo je ugodno, ker ima
društvena blagajnica vkljub velikim stroškom povo-
dom slovesne otvoritve naše čitalnice v avgusta nad
50 gld. preostanka.

Ko še gospod tajnik po naročilu odsotnega
dosedanjega predsednika, cesarskega svetovalca g.
Jermana, pove, da ta pri najboljši volji ne more
več prevzeti mesto predsednika, pričela se je volitev
novoga odbora za novo društveno leto. Predsedni-
kom bil je izvoljen z vsemi glasovi navzočih dose-
danji, za probujenje ljudstva jako uneti podpred-
sednik g. Walter. V odbor so bili nadalje izvo-
ljeni gg.: Sr. Eksel, Fr. Jamšek, Jos. Jerman,
Ant. Kacjan, Ant. Kunej, Gust. Un-
schuld in Fr. Valenko. Ta odbor nam je porok
za procvit naše mlade čitalnice, ki je v čast kraju
in celi okolici. — Pevovodja g. Eksel predlaga,
da pristopi Rajhenburška čitalnica kot ud „Glasbini
Matici“ v Ljubljani, kar se je naudušeno sprejelo.
Tudi glasovir bo skoraj končil društveno sobano. O
pustnem času pa merava odbor prirediti dve veselici
za p. n. čitalničarje; pevkinje in pevci se že za to
marljivo vežbajo. — Konečno je bilo sprejetih nekaj
novih udov. Tako nam bo naša čitalnica vedno
bolj ogњišče, pri katerem se bodo ogrevala,
nauduševala srca poblevnih Rajhenburških faranov
in okoličanov za narod svoj in njegov napredok,
kar je namen čitalnic.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 23. decembra.

(Konec.)

Mestni odbornik Pirc nasvetuje za olepš-
evalni odsek, da se Lattermanov drevored odstrani
do novo projektovane Tržaške ceste.

Mest. odb. Valentincič odločno oporeka
temu nasvetu, o katerem, ake se vsprejme, bode
zavladala mej Ljubljanskim prebivalstvom velika in
upravičena nevolja. Reklo se bode, česar ni uničil
vibar v drevoredu, to uničuje sedaj mestni zastop-
sam. Potrebili smo drevored, kateri se je nasadil
sedaj z lipami, a potrebe ni bilo nobene, in gotovo
je, da se pod temi lipami nas nobeden ne bode
senčil. Ko se je razgovarjalo o novi stavbi gleda-
lišča na sedanjem prostoru, tedaj izrekla se je bo-
jazen, da bode tudi del drevoreda posekati, a za-
trjevalo se je, da se to ne bode nikdar zgodilo.
Današnji nasvet hoče uničiti ves Lattermanov drevored
in sicer najlepši del, ko pride štealec iz
mesta v prijazno senco. Govornik zmatra to za ve-
lik greh, kajti greh je že posekati katero koliksi
drevo, še večji pa na jedino lepem šetalnišči v Ljub-
ljani. Res je, da hira vsaka stvar, in tako tudi
staro drevo, a predno se uniči tudi najskromnejše
drevo, treba ga je nadomestiti, zatorej nasvetuje
govornik, naj se drevored na drugi strani prej po-
daljsa in še le, ko bode ondu že zrasel, poseka naj
se ta del Lattermanovega drevoreda, za sedaj pa
naj se odsekov predlog odkloni.

Mest. odb. Velkovrh priporoča Valentincičev
predlog in naglaša, da je mej prebivalstvom
Ljubljane vzbudil veliko razburjenost svoječasni
sklep, da je posekati in odstraniti kostanje do
Mayerjeve hiše.

Mest. odb. dr. vitez Bleiweis pravi, da je
olepševalnega odseka predlog popolnoma umesten.
Dosedanja kostanjeva drevesa na tem prostoru po-
spešujejo zgolj vlažnost in prav nič mu ni žal, ake
se odstranijo. Sicer pa so vsa drevesa v tem delu
drevoreda popolnoma polomljena, nič druzega niso,
ko sami štori in zadnji čas je, da se odstranijo.

Mest. odb. Kunec je jednakega mnenja. Dre-
vesa kostanjeva so na pol za nič, in ake se odpre
nova tovorna cesta, je skrajni čas, da se odstranijo.

Mest. odb. vitez Zitterer pravi, da ga je v
srce zbolelo, ko je slišal predlog, naj se drevesa
v tem delu Lattermanovega drevoreda odstranijo.
Za prostor pri gledališči bi po njegovem mnenju za-
dostilo, da se odstrani pet ali šest dreves, ali go-
vornik bi niti za odstranitev teh ne glasoval.

Poročevalec mest. odb. Pirc sodi, da je ta
del drevoreda Lattermanovega popolnoma za nič.
Druzega ni, kakor nekaj polomljenih kostanjevih
dreves. Najboljše je torej tak drevored odstraniti
do Podturnske graščine in napraviti popolnoma nov
drevored. Da je drevored Lattermanov tak, kakor
je sedaj, temu krivi so slabi vrtnarji, kateri so ga
oskrbovali, kar je že o svojem času trdil mest.
odb. Povše. Lepi park bi se bil že davno zasadil,
da so vrtnarji, ki so imeli oskrbovati nasade
Podturnske graščine, kaj razumeli svojega posla.

Pri glasovanji se vsprejme predlog odse-
kov, da se odstrani del Lattermanovega drevoreda
od gledališča do Tržaške ceste, kadar se ista odpre,
s 13 glasovi, na kar g. župan Grasselli izjavlja,
da se bode posekani drevored nasadil na novo.

Konečno še nasvetuje poročevalec olepševal-
nega odseka mest. odb. Pirc, naj se prostor na
travnikih od Knafelejjev ulic do Podturnskega gradu
nasadi z drevesi, da nadomesti prejšnji drevored,
istotako pa tudi novo odprta Tržaška cesta. Župan
gosp. Grasselli opomni, da so za to delo pri-
prave že dogotovljene. Vozi se že gnoj in spomladni
nasadila se bodo nova drevesa.

Mest. odb. Hribar je mnenja, naj se drevje
prej določi, katero se bode sadilo, on ni za kostanje,
ne za lipe, nego za okrogle akacie, katere najbolj
uspevajo na tako vlažnem svetu, kjer se ima nasa-
diti novi drevored.

Mest. odb. Povše nasvetuje, naj bi se upra-
šal poprej olepševalni odsek, kako drevje naj se
zasadi.

Pri glasovanji vsprejme se odsekov predlog z
dostavki mest. odb. Povšeta.

Mest. odb. dr. Majaron poroča za šolski
odsek o letnih računih tukajšnjih mestnih šol za
šolsko leto 1890/91., kateri se brez razgovora
odobre.

Mest. odb. Hribar poroča o mestnega vo-
dovoda proračunu za 1892., kateri kaže prebitka
1045 gld. 20 kr. Poročevalec nasvetuje, da bi se
knjigovodja vodovoda, gosp. Trdina nastavil de-
finitivno knjigovodjem s 1. januarjem 1892., z
letno plačo 1.200 gld. in dvema petletnicama. Pri gla-
sovani se ta predlog sprejme, in proračun odobri.

Po sklepnu ugovarja mest. odb. Prosenec, da
ne gre obravnavati personalij v javni seji, da se mora
to razpravljati v tajni seji.

Zupan Grasselli odgovori, da je sklep
že storjen, da se nastavi knjigovodja stalnim z
omenjeno plačo, zdaj bi se v tajni seji tudi ničesar
predragučiti ne dalo.

Poročevalec mest. odb. Hribar naglaša, da
je treba določiti proračun za mestni vodovod za
prihodnje leto, in ako se ne sistemuje plača za
knjigovodjo, to pač ni mogoče.

Konečno interpeluje še mest. odb. Valen-
tičič župana, kaj je z nasvetom, da se ustanovi
ali šesta lekarna ali pa jeden lekarjev dosedanjih
preseli v bližino sv. Petra predmestja, kjer je jako
potreben, ker so zdaj tam dve vojašnici, otroška
bolnica in mnogo zavodov. To zahtevo šeste le-
karne podpira tudi prošnja prebivalcev sv. Petra
predmestja in Poljanske ceste.

Zupan odgovori, da je slušanje zvedel, da se
je prošnja na merodajnem mestu že razpravljala in
se bode brezvomno ugodno v kratkem času rešila.
— Potem se javna seja sklene in prične se tajna-

Domace stvari.

— (Imenovanja.) Deželni šolski svet kranjski
imenoval je: Gosp. Fr. Razpotnika, učitelja v Hotiču, za vodjo jednorazrednico pri sv. Trojici
v kamniškem okraju; g. J. Poznika, učitelja v Grčaricah, za vodjo jednorazrednice v Polomu. Gospod
K. Črnogar, učitelj v Št. Vidu pri Zatičini, imenovan je drugim učiteljem v Šmariji, g. J. Turk
stalnim nadučiteljem na dvorazrednici v Begunjah. Raznim učiteljem priznala so se darila za gojenje
vzgledne sadjere.

— (Gospod Ferdinand Souvan,) vele-
tržec v Ljubljani, je po gosp. Ivanu Hribarju po-
slal petdeset goldinarjev „Podpornemu društvu
za slovenske visokošolce na Dunaju“ ter tako postal
društvu ustanovnik. Slava mu!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda)
so poslali vrlji slovenski in hravatski vse-
učeliščniki na Dunaji letošnji osmi — znatni
dar 20 gld. 30 kr. Ti darovi mladih narodnjakov
nas veselje še posebno, ker so nam priča, da ima
družba tudi za prihodnost trdno zaslombo v nade-
polni naši mladini.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Včerajšnji Sokolski „tih“ večer)
bil je vse drugo nego to, kar je naznajan njegov
naslov. Odposlanstvu bratskega „Sokola Celjskega“
na čast improvizoval se je društveni shod brez pro-
grama, a baš pri tej priliki pokazal je zopet „Sokol
Ljubljanski“, kako lepo organizovano društvo je in
kako dobro so pojmlili njega člani važnost poziva,
s katerim jih je vabil starosta, da počastimo ju-
naške naše brate Sokole iz Celja. Sijajno zadoščenje,
katero so dobili nedavno odborniki „Sokola Celjskega“
v hramu pravice, bilo je povsod vsprejet
z veseljem, ki se je izražalo tudi včeraj. Zbral se
je navzlic obilici zabav zadnjega časa toliko članov,
da so bili vsi prostori napolnjeni. Da pri taki pri-
liki ni manjko naudušenih in nauduševalnih go-
vorov, razume se. Starosta g. Hribar pozdravil je
prav krepko Celjsko deputacijo, ki je došla, da se

dogovori o nekaterih važnih društvenih zadevah, ki
bodo prišle na razgovor ob svojem času. Zahvalil
se je starosta „Celjskega Sokola“ dr. Vrečko ter
izražal svoje in tovarišev svojih veselje, videti zbra-
nih toliko bratov Ljubljanskih. Prav jedrnato govo-
rila sta dr. Triller in dr. Treo, s posebnim
naudušenjem pa je bil vsprejet pozdrav župana
Ljubljanskega g. Grasselli, ki je počastil shod
na veliko veselje vseh zbranih posebno pa
drazih naših gostov. Međ odličnimi gosti imeli smo
tudi dež. poslanca g. H. Kavčiča. Da sta bili
naudušeno vsprejeti napitnici županu Grasselliju,
kateremu je nazdravil g. dr. Vrečko in poslanec
g. Kavčiču, kateremu je napis starosta Hribar,
ni treba posebej omeniti. Vrli tamburaški zbor in
pevski klub „Sokolov“ vrstila sta se mej govori in
napitnicami z bogatim muzikalnim programom, da
je bila soglasna misel vseh navzočih, da je bil ta
„tih“ večer jeden izmed najbolje uspelih društvenih
večerov. V krepkem govoru je izrekel podstarosta
dr. Triller pevskemu in tamburaškemu zboru
srčno zahvalo za njihovo požrtvovalno sodelovanje.
Dragi naši Celjski gostje ločili so se od nas s pre-
verjenjem, da sokolska ideja krepko klje v beli
Ljubljani, kar je tako lepo zopet pokazal včerašnji
večer.

— (Pevski zbor „Glasbene Matice“)
priredi, kakor čujemo, v soboto 2. januvara v dvo-
rani Ljubljanske čitalnice prvi pevski večer na
čast svojemu ženskemu zboru. Zanimivi vspored
ostane tajen, da bode presenečenje tem veče.

— (Mira-Liva-bej.) Silvestrova ve-
selica v Ljubljanski čitalnici obeta biti
jako zanimiva. Međ raznimi točkami, s katerimi na-
merava odbor iznenaditi čitalnične ude, se posebno
odlikuje šesta. Tu bode nastopili sloveči orientalski
brzo-slikar Mira-Liva-Bej iz Kahire; potupočega
iz daljnih jutrovih dežel v osrednjo Evropo pridobil
je odbor z nemalim trudem in prigovarjam, da
se pomudi zadnji dan leta v Ljubljani in sodeluje
pri čitalnički veselici. Producija njegova bode si-
gurno jako zanimala Ljubljansko občinstvo, ki do
sedaj še nikdar ni imelo prilike slediti čudovito
izvezbanim rokam takozvanih koncertnih ali brzih
slikarjev, ki so v novejšem času toliko pozornosti
obudili pri raznih predstavah v velikih mestih. In
Mira-Liva-bej sluji mej prvimi umetniki svoje
vrste! Zato pa moramo neumornemu odboru naše
Čitalnice biti hvaležni, da se ni bal velikih zaprek
in da nam priredi Silvestrovo veselico, ki bode
vredno sklenila odstopivše leto 1891.

— (Matica Slovenska) Upravništvo „Ma-
tice Slovenske“ pozivlje pisatelja „Miladina Smo-
ljanškega“, da pride ali pošlje po svojo povest
„Dudka“ v društveno pisarno.

— (Južne železnice vodstvo) hoče z
novim letom urediti plače svojih uradnikov po
vzgledu državnih železnic. S tem pridobili bodo urad-
niki in budget južne železnice bode za kakih
50.000 gld. na leto narasel, kar seveda ni velika
vsota, ako se pomisli na število uradnikov, mej ka-
tere se bode razdelili ta priboljšek.

— (Slovensko učiteljsko društvo.)
Poročilo o zadnjem zborovanju tega društva moralni
smo zaradi preobilice gradiva odložiti na jutri.

— (Zima.) Po precej čutnem mrazu, ki smo
ga imeli pred prazniki, nastopili so zopet deževni
in topleji dnevi. Skoraj bode novo leto in o snegu
še ne vemo ničesar. Tudi na Koroškem je zima
letos izredno mehka in niti v gorovji ni snega.
Ubogim pač ugaja taka zima, če bode le še kaj
časa trajala.

— (Silvestrov večer) priredi gasilno dru-
štvo v Spodnji Šiški dne 31. decembra v gostilnici
„pri Ančniku“. Iz prijaznosti bodo sodelovali pevci
Šišenske čitalnice in se bode priredila tudi šaljiva
loterija, katere čisti dohodek je namenjen za na-
bavo gasilnega orodja. Začetek ob 7. uri zvečer.
Ustope in.

— (Visoke vinske cene) dosegli so ne-
kateri vinogradniki na Dolenjskem, kjer še ni trtna
uš pokončala vinogradov. V Trški gori pri Krškem
prodal je g. dr. M. nekaj svojega dobrega novega
vina po 20 gld. staro vedro, neki kmetski posestnik
pa pa 13 gld. vedro.

— (Slovenko bralno društvo v Kranji)
priredi dne 31. t. m. v svojih prostorih „Silvestrov
večer“ z naslednjim vsporedom: 1. A. Nedved:
Ljubezen in pomlad, moški zbor. 2. Levinsky: Sta-
nak moj, čveterospev. 3. P. Hugolin Sattner: Na-

planine, kvintet. 4. „Nos“, poučnošaljivi govor, govor „Nesan“. 5. A. Hajdrih: Nišem Nemec, dekle lepo, čveterospev. 6. Waldmaun: Hrepenenje po gorah, kvintet. 7. * * * Dolenjska, moški zbor z bariton solo. 8. Bob iz Kranja, veseloigra s petjem v jednem dejanji. 9. Prosta zabava. 10. Polnočni pozdrav in voščilo k novemu letu. 11. Popolunoči ples. Ustupnilna udom 20 kr., neudom 50 kr. Začetek ob 8. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi najljudneje odbor. — Pred pustom priredilo bode društvo tri plesne veselice, in sicer: Dne 17. januvarja 1892 plesni venček; — dne 2. februarja sijajni ples in dne 28. februarja 1892 maskarado. Natančneje o teh veselicah se bode svoječasno objavilo.

— (Popotnik.) Glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v svoji 24. štev. nastopno vsebino: I. O nalogi šolskega vrta. (Za nagrado.) (Konec) — II. O nadaljevalnem tečaji na Goriškem. (—e—) — III. Prirodopisni pouk v jednorazrednicah. (XXVI.) (H. Schreiner in J. Koprivnik.) — IV. Betvica o slovenski terminologiji. (—r.) — V. Doneski k zgodovini naših šol. (V.) (Ivan Strelec.) — VI. Slovstvo. (Novosti). — VII. Društveni vestnik. VIII. Dopisi in druge vesti. — Raznoterosti. — IX. Natačaji in naznanila. — X. Vabilo k naročbi za 1892. leto.

— (Nova posojilnica) V Framu na spodnjem Štajerskem osnovala se je nova posojilnica, registrirana zadružna z neomejenim poroštvo. Načelnikom bil je voljen gosp. J. Gert, v odbor pa gospodje: S. Gaberc, A. Košér, F. Pirkmeier, M. Turner in J. Zamola.

— („Amerikanskega Slovenca“) že nekaj številki ni došlo. Jeli temu jedino kriva bolezen urednika? Dobili smo obširen dopis iz Chicago, ki trdi nasprotno. Morda ga priobčimo v kratkem, ko poizvemo kaj več o tem. Jako občavati bi bilo, če je pri tem hvale vrednem početju, za katero je bilo toliko zanimanja, bil združen kak nepošten namen, kakor trdi dopisnik.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. decembra. O uzrokih odstopa Czedikovega se sodi različno. Najnoveja verzija je, da je finančni minister najbolje pritskal zaradi zmanjšanih dohodkov vsled znižanja tovornih tarifov.

Budimpešta 29. decembra. Hripa se širi grozovito. Število bolnikov naraste vsak dan za 70—80, število umrlih za 7—10.

Peterburg 29. decembra. Vlada odredila je vsled tega, da se je zasledila neka tajna zveza, strožje opazovanje popotnikov, posebno na nemški in na avstrijski meji.

Peterburg 29. decembra. Vesti, da se namerava prepovedati izvažanje uprežne živine in konj se sicer oporeka, a v mnogih krogih se ne veruje dosti.

Rim 29. decembra. Vlada odposlala je komisijo, katera ima nalogo, da prouči železnice na zobčasto kolo po Nemškem.

London 29. decembra. Po „Standarda“ ponudilo se je mesto veleposlanika v Peterburgu lordu Randolphu Churchillu.

Dunaj 30. decembra. Vojaški ukazni list prijavlja cesarsko povelje, s katerim se imenuje kralj Viljem VI. württemberški polkovnikom-imejiteljem šestega husarskega polka.

London 30. decembra. Angleški poslanik v Bruselji, Vivian, imenovan veleposlanikom v Peterburgu, Morier iz Peterburga veleposlanikom v Rimu.

Razne vesti.

* (Dekliška gimnazija) se snuje na tihem a prav odločno na Dunaji. Iz početka bode dotirana s privavnimi sredstvi.

* (110.782 prevezajočih in stradajočih.) Od 15. novembra naprej pa do pretekle nedelje imele so Dunajske sobe za ogrevanje gori imenovano število obiskovalcev, meji katerimi je bilo 45.740 moških, 36.638 žensk in 26.674 otrok, ki so iskali zavetja proti mrazu in lakoti.

* (Veliko deželnorazstavo) bode priredila Ogerska v Budimpešti l. 1895. v proslavo tisočletnice dohoda Madjarov na Ogersku.

* (Vojaki morilci.) Osem vojakov gardne konjice v Peterburgu bilo je baje obojenih na smrt zarad umora in ropa. Trupla žrtev našli so baje v kanalu. To senzacijonalno vest poročajo nemški listi.

* (Na podnožji Etna zmrznil.) V spodnji Italiji, posebno na otoku Siciliji, je tako hud mraz, da je neki ribič iz Katanje zmrznil na podnožji Etna.

* (Huda megla v Londonu) prouzročila je smrt petih oseb, ki so padle v vodo in utorile. Osem drugih oseb je utorilo na ledu, ki se je udrij pod njimi.

* (Zgorel parobrod.) Na visokem morju na potu meji Novim Jorkom in Liverpoolom zgorel je angleški parobrod „Abissinia“. Vsi popotniki in moštvo so se rešili.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek — hrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatla zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatel samo 2 gld. (81—159)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četr leta 1 gld. 15 kr.

Loterijne srečke 24. decembra.

V Linci: 72, 13, 35, 34, 39.

V Trstu: 42, 68, 49, 73, 34.

Umrli so v Ljubljani:

27. decembra: Ludovik Siard, paznikov sin, 5 let, Poljanska cesta št. 55, plučnica. — Katarina Mahnič, umirovljenega računskega uradnika žena, 63 let, sv. Petra št. 13, plučna astma. — Margaretta Hauptman, dekla, 46 let, sv. Petra cesta št. 25, jetika. — Slavka Zorenc, lončarjeva hči, 3 leta, Rožne ulice št. 33, ošpice. — Jožef Lukman, konduktjerjev sin, 6 let, Tržaška cesta št. 12, croup. — Teresija Bauer, finančnega svetnika žena, 74 let, Mestni trg št. 24, plučni edem.

28. decembra: Fran Kunst, kajžarjev sin, 1 1/4 leta, Ilrove št. 28, ošpice. — Albina Grabovič, delavčeva hči, 11 dñj. Trubarjeve ulice št. 1, ošpice.

29. decembra: Albert Marjek, paznikov sin 2 1/2 leta, Dunajska cesta št. 29, božast.

V deželnih bolnicah:

24. decembra: Frauja Jurčič, gostija, 62 let, rak.

25. decembra: Jera Hauptman, gostija, 58 let, oedema acuta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močkrina v mm.
28.	7. zjutraj	740.9 mm.	1.8° C	brevz.	megl.	
	2. popol.	739.7 mm.	2.2° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.8 mm.	0.6° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura 1.5°, za 4.4° nad normalom.

Dunajska borba

dné 30. decembra t.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 92.55	—	gld. 92.75
Srebrna renta	9.220	—	9.240
Zlata renta	109.25	—	109.35
5% marčna renta	102.20	—	102.35
Akcije narodne banke	1013.—	—	1012.—
Kreditne akcije	287.75	—	291.75
London	117.95	—	117.95
Srebro	—	—	—
Napol.	9.35 1/2	—	9.35 1/2
C. kr. cekini	5.60	—	5.59
Nemške marke	57.97 1/2	—	57.95

Tujci:

29. decembra.

Pri Mateti: Tellopp iz Trsta. — Omahan iz Tržiča. — Pl. Höfner iz Kočevja.

Pri Stoun: Epstein, Abeles, Hedenig z Dunaja. — Dr. Basegio, Matelich, Loik iz Pulja. — Poklukar, Petsche, Kraje iz Starega trga. — Pl. Garzaroli iz Postojne. — Ponikvar iz Loža. — Gruden z Jelčinega vrha. — Kavčič z Razdrtega. — Kavas iz Vel. Kaniže.

Pri južnem koledvoru: Troš iz Vipave. — Oblak z Reke.

Pri bavarškem dvoru: Wanemacher iz Celovca.

VIZITNICE
priporoča
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	134 gld.	50 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100	179	70
Ogerska zlata renta 4%	106	101	20
Ogerska papirna renta 5%	100	121	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	185	50
Kreditne srečke	10	20	—
Rudolfove srečke	120	153	25
Akcije anglo-avstr. banke	220	220	—

Samosvoja, povsem poštena in zanesljiva
babica

priporoča se častitim damam. Dame v drugem stannu dobre za samo 9 gld. dobro hrano in popolno oskrbovanje sicer za 9 dñj. (1095—3)

Z odličnim spoštovanjem

Emilija Naslo

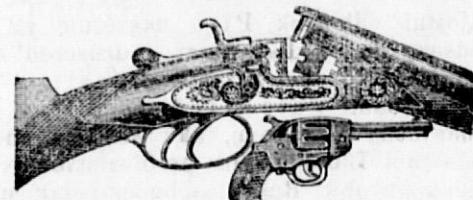
udova, hči zdravnika, izpitana babica, Gospodske ulice št. 11, uhol in zvonec je tudi v Židovskih ulicah št. 4.

Mejnarođna PANORAMA
v Ljubljani
na Kongresnem trgu v „Tonhalle“. Odprta vsak dan od 2. ure popoludne do 9. ure zvečer. Ob nedeljah in praznikih od 10. do 12. ure dopoludne in od 2. ure popoludne do 9. ure zvečer. **Ustupnilna za osebo 20 kr. 6 ustupnic se dobi za 90 kr. Otroci 10 kr.** Danes v sredo dne 30. in jutri v četrtek dne 31. decembra:

Potovanje po Nemčiji.

JANEZ OGRIS
puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovške priprave, patrone ter druge streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse prekušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamenovane z znakom tega zavoda. (175—84)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

KAROL TILL

Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Vizitnice, tiskane in litografsirane, novoletne karte, humoristične dopisnice, kazala datuma, skladni koledarji, bolezni in zapisovalni koledarji, stenski in upisni koledarji, c. kr. priv. sušilne podlage s koledarji v dveh izdajah, koledarji za familije, listni in žepni koledarji, dijaski koledarji, trgovske knjige, kopirne knjige, trgovinski in pisni papir s tiskano firmo. (1122—3)

Dobijo se pri vseh

knjigotržcih.

1891. I. DIJASKI
Cena 80 kr.
KOLEDAR 1892
po pošti 28 kr.

Prvi slovenski SKLADNI KOLEDAR (Block) 1892
Cena 50 kr., po pošti 60